

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi P.G.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn.
III AUa 462/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 15 lipca 2026 r.,

1. odrzuca skargę;

**2. zwraca ze Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
na rzecz skarżącego P.G. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem
uiszczonej opłaty od skargi.**

UZASADNIENIE

Skargą datowaną na 2 czerwca 2026 r., wniesioną w dniu 16 czerwca 2026 r.
(data stempla pocztowego), P.G. domagał się stwierdzenia przewlekłości
postępowania prowadzonego przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie
o sygn. III AUa 462/24.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Według art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu

przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie natomiast z art. 5 ust. 1 u.s.p.p. skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie.

2. Skoro skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie, to *a contrario* skarga nie jest dopuszczalna „poza tokiem” postępowania, w szczególności po jego zakończeniu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 kwietnia 2024 r., I NSP 39/24).

3. Z analizy akt sprawy III AUa 462/24 wynika, że Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z 2 czerwca 2026 r. oddalił apelację skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu z 19 marca 2024 r. sygn. V U 421/23. Orzeczenie to prawomocnie zakończyło postępowanie przed Sądem II instancji.

Nie ulega wątpliwości, iż skarga na przewlekłość postępowania została wniesiona po zakończeniu postępowania III AUa 462/24. Pomimo iż skarga datowana jest na 2 czerwca 2026 r. to data stempla pocztowego (16 czerwca 2026 r.), data wniesienia opłaty od skargi (16 czerwca 2026 r.), a także data wpływu do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu (19 czerwca 2026 r.) wskazują, że do faktycznego wniesienia skargi doszło po zakończeniu postępowania apelacyjnego. Z tego też względu rozpoznawaną skargę należało uznać za niedopuszczalną i w konsekwencji odrzucić, albowiem wniesiona została poza tokiem postępowania.

4. Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 5 ust. 1 i art. 8 ust. 2 u.s.p.p., odrzucił skargę w pkt. 1 sentencji postanowienia.

Podstawę orzeczenia o kosztach sądowych w pkt. 2 postanowienia – uiszczonej przez skarżącego opłacie od skargi – stanowi art. 17 ust. 3 u.s.p.p., zgodnie z którym uwzględniając lub odrzucając skargę, sąd z urzędu zwraca uiszczoną od niej opłatę.

[P.Sz.]

[a.ł]